

30 ปี ซี.ซี.ไอ.

เรียบเรียงโดย รัตนกัลยา วงศ์ตระกูลเล็ก

ผู้ประสานงานสตูดิโอ ซี.ซี.ไอ.สตูดิโอ

คนหนุ่มวัย 30 คือวัยที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่มีความมุ่งมั่นสร้างอนาคต คุณสมบัติเหล่านี้มีในคนวัยทำงาน หากเปรียบเป็นองค์กรก็ถือว่ามีความเข้มแข็งยืนหยัดฟันฝ่าอุปสรรคปัญหาพอสสมควร เช่นเดียวกับสถาบันคริสเตียนนิเทศสัมพันธ์ที่ครบรอบ 30 ปี ในปี ค.ศ. 2006 สถาบันแห่งนี้ก่อตั้งขึ้นโดยแผนงานของพระเจ้าอย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้จากคำพยานของผู้ก่อตั้งสถาบันที่เขียนไว้ในหนังสือศิลปวัฒนธรรมเพื่อชีวิตใหม่ ประสบการณ์ของ ซี.ซี.ไอ.

“อาจารย์ยื่นขึ้นแล้วเทศนา แต่ชาวบ้านฟังไม่เข้าใจ เพราะวิธีนี้ไม่ใช่วิถีชีวิตของพวกเขา” ผมคิดในใจว่าเขากำลังหมายความว่าความสามารถในการใช้ภาษาไทยของผมมีความจำกัด เขาให้ข้อเสนอว่า “ให้เพื่อนของผมที่แสดงลิเกอาชีพแสดงเรื่องราวในพระคัมภีร์จะช่วยให้ชาวบ้านได้เห็นถึงสัจจะความจริงของพระเจ้า ซึ่งเป็นวิธีที่เข้ากับวัฒนธรรมของพวกเขา และพวกเขาจะเชื่อในพระเจ้า” บทสนทนา ระหว่างละมุดอดีตนักเลงกลับใจเป็นคริสเตียนกับศาสนาจารย์อรัญ ยูเบงค์ในราวปี ค.ศ. 1963 เป็นข้อเสนอแนะที่สร้างภาระใจให้แก่ผู้รับใช้ได้ไม่น้อย

หลังจากที่ศาสนาจารย์อรัญ ยูเบงค์ ได้เป็นอาจารย์สอนที่พระคริสตธรรมเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 1974 อาจารย์ประสบกับเหตุการณ์หนึ่งที่เป็นแผนงานหนึ่งของพระเจ้า จากการเข้าไปช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บจากเศษกระสุนที่ตาของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 ชื่อ ขจร บั้วระวงศ์ อาจารย์ทราบภายหลังว่าเด็กสาวมาจากครอบครัวที่แสดงลิเก คำพูดของละมุดก็ผุดขึ้นในความคิดของอาจารย์อรัญอีกครั้งอาจารย์บอกกับนักเรียนคนนั้นว่า “พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น”

ในที่สุดการแสดงลิเกเพื่อเสนอเรื่องราวในพระคัมภีร์ก็เกิดขึ้นเมื่อขจรได้เข้าเรียนในวิทยาลัยพายัพ เธอได้จัดการแสดงลิเกในเทศกาลคริสตมาส เมื่ออาจารย์อรัญทราบเรื่องจึงเสนอให้จัดการแสดงลิเกที่มีเนื้อหาของคริสเตียน ดังนั้นคณะลิเกจึงเริ่มต้นโดยนักแสดงสมัครเล่นที่เป็นนักศึกษาในโครงการการแสดงเพื่อประกาศของวิทยาลัยพายัพ ในสมัยนั้นมีทั้งเสียงตอบรับและเสียงคัดค้านในการประยุกต์วัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในงานประกาศ “คริสเตียนในประเทศไทยได้เตือนเราในการใช้ลิเกในพันธกิจของคริสตจักร เพราะเป็นศิลปะการแสดงที่เกี่ยวข้องกับเทพและวิญญาณ เราอธิษฐานพร้อมทั้งศึกษาเจาะลึกว่าจะกอบกู้ศิลปะการแสดงลิเกเพื่อใช้ในการงานของพระคริสต์ได้อย่างไร” ความตั้งใจนี้มีได้เป็น

เพียงความคิดคำนึงเท่านั้นสำหรับมิชชันนารีที่เชื่อว่าศาสนาจารย์อริยู ยูเบงค์ กลับเชื่อว่าพระเจ้าให้ พิสูจน์ทุกสิ่ง สิ่งที่ดีนั้นจึงยึดถือไว้ให้มั่น (1 เธสะโลนิกา 5:21) ปรากฏว่าการแสดงศิลปะของนักศึกษา สัมผัสเล่นเป็นที่ชื่นชอบของคริสตจักร เดินทางเปิดการแสดงทั่วประเทศ และได้รับความสนใจจาก ต่างประเทศเชิญไปแสดงเพื่อให้เห็นว่าสัจจะความจริงของพระกิตติคุณสามารถสื่อในบริบทไทยได้ อย่างไร

ในปี 1980 โครงการการแสดงเพื่อการประกาศของวิทยาลัยพายัพได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันค ริสเตียนนิเทศสัมพันธ์” กลุ่มคนเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งได้แสดงให้เห็นว่า การใช้ศิลปะและการร่ายรำอันเป็น ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารถึงคุณค่าและสัจธรรมแห่งชีวิตกับทุกคนในชนบท คนในเมือง นักเรียนในโรงเรียน นักศึกษาในมหาวิทยาลัย และยังใช้สื่อสารสัจธรรมชีวิตกับคนในทวีป ต่าง ๆ ได้พบกับความจริงที่น่าตื่นเต็นว่า ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นไทยนอกจากจะมีอิทธิพลที่ทรงพลังต่อ ความคิดความรู้สึกและชีวิตในวัฒนธรรมไทยแล้ว ยังสามารถสื่อสารสัจธรรมแห่งชีวิตไปสู่ผู้คนใน วัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลายอีกด้วยจึงกลายเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ข้ามพรมแดนแห่งวัฒนธรรม

สถาบันคริสเตียนนิเทศสัมพันธ์เป็นรู้จักครั้งแรกในนาม “ศิลปะพายัพ” และต่อมาเรียกสั้น ๆ ว่า ซี.ซี.ไอ.ม.พายัพ เนื่องจากพันธกิจที่เพิ่มขึ้นด้านงานฟื้นฟูพัฒนาจิตใจในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภา คริสตจักรในประเทศไทย ปีละ 13 แห่ง มีนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษาเข้าชมการแสดงไม่ต่ำกว่า 30,000 คน นอกจากนี้ยังทำพันธกิจด้านการผลิตสื่อเพื่อการประกาศอีกหลายรูปแบบ ทุกสิ่งที่เกิดขึ้น เพื่อสื่อสารสัจธรรมแห่งชีวิต ก้าวที่ 31 ของคนกลุ่มเล็ก ๆ นี้ยังไม่จบสิ้นตราบใดที่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ไทยได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารถึงที่ลุ่มลึกกว่า “ข้อมูลและข่าวสาร” กล่าวคือถูกใช้เป็น เครื่องมือในการสื่อสร้างสรรค์คุณค่าของชีวิต ความคิด ความรู้สึก จิตใจ และจิตวิญญาณ

มาถึงวันนี้วันที่ศาสนาจารย์โรเบิร์ต คอลลินส์ผู้อำนวยการคนปัจจุบันได้นำพาคนกลุ่มเล็ก ๆ ให้ทำพันธกิจของสถาบันด้วยสำนึกว่าการงานที่พระเจ้าให้กระทำนั้นจะประสบผลสำเร็จไม่ได้เลย หาก ไม่ได้รับการเสริมกำลังจากพี่น้องคริสเตียนไทย และพร้อมที่จะก้าวต่อไปเพื่อสื่อสารความเชื่อและ ศรัทธา โดยผ่านการแสดงและวัฒนธรรม